

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 12. Necessitas & obligatio Baptismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

tia constituti. *Quidam vero sunt, qui, etsi non omnino sane mentis existant, in tantum tamen ratione utuntur, quod possunt de sua salute cogitare, & intelligere Sacramenti virtutem. Et de talibus idem est iudicium, sicut de his qui sane mentis existunt, qui baptizantur volentes, non autem involiti. Quod & traditur cap. majores de Baptismo.*

CAPUT XII.

Necessitas & obligatio Baptismi.

- 157 **D**E ea optimè S. Thomas q. 66. a. 2. *Necessitas utendi Sacramento Baptismi indicta fuit hominibus post passionem & resurrectionem. Tum quia in passione Christi terminata sunt figurata Sacramenta, quibus succedit Baptismus, & alia Sacramenta nova legis. Tum etiam quia per Baptismum configuratur homo passioni & resurrectioni Christi, in quantum moritur peccato, & incipit novam justitiam vitam. Et ideo oportuit Christum prius pati & resurgere, quam hominibus inaceretur necessitas configurandis se morti & resurrectioni ejus.*
- 158 **N**ec dicta necessitas ante Pentecosten incepisse videtur, sicut Tridentinum indicat scilicet 6. c. 4. dicens, quod *justificatio, post Evangelium promulgatum, sine lavacro regenerationis, aut ejus voto fieri non potest.*
- 159 **P**ost Evangelium igitur in die Pentecostes promulgatum, tanta est Baptismi necessitas, ut sine eo, vel ipsius voto, nullus par-ulus justificari, nullus adultus salvari queat, teste Veritate Joan. 3. *Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest intrare in regnum Dei.* Quae verba explicans Ambrosius l. 2. de Abraham c. ult. *Nullam (inquit) excipit, non infantem, non aliquam praeventum necessitate.*
- 160 **N**ec dicas igitur 1. cum Cajetano 3. p. q. 68. a. 2. & 11. *infantes in utero morientes salvari posse per Baptismum in voto & fide parentum, si eis benedictionem dent in nomine Trinitatis: Caute & irreprehensibiliter ageretur, si periculantibus in utero pueris, ob maternam aegritudinem, vel partus difficultatem, benedictio in nomine Trinitatis daretur, & cause discussio deinde reservaretur divino iudicio. Quis scit, si divina misericordia hujusmodi Baptismum in voto parentum acceptaret, ubi nulla incuria, sed sola impossibilitas executionem Sacramenti excuset.*
- 161 **N**ec 2. cum Gersono serm. de nativitate Virg. Mariae, quod *infantes in utero morientes salvari possint propter orationes pro eorum salute a parentibus factas: Debent (inquit) mulieres praegnantibus, similiter & viri sui, per se & alios, diligentius preces fundere Deo, & ad sanctos Angelos Custodes hominum, etiam puerorum in utero, debent ad caeteros sanctos sanctaque confugere, quando infans nondum natus, si forte moriturus est, priusquam ad Baptismi fluminis gratiam pervenire valeat, dignetur ipsum Dominus Jesus Summus Pontifex Baptisma Spiritus sancti praeviendo misericorditer consecrare. Quis enim scit si forte Deus, imò quis non devotius sperare voluerit, quod orationem humilium nequaquam despiciat?*
- 162 **N**ec 3. cum Authoribus l. 1. c. 13. *relatis, Deum misericorditer supplere effectum Sacramenti, quoad gratiam, quando Minister malitiose subtrahit necessariam intentionem. Ubi Minister ex malitia, in Baptismo, vel Penitentia, vel alio Sacramento falleret (inquit Bartholomaeus ab Angelis apud Dianam p. 3. tr. 4. resol. 17.) non habendo intentionem faciendi quod facit Ecclesia, sed tantum irridere hominem, & hac sua malitia non esset nota, Deus (qui facienti quod in se est non deficit in necessariis, & non alligavit*

virtutem suam Sacramenti) sua infinita bonitate suppleret, non quoad characterem sed quoad gratiam.

Nec 4. cum nonnullis apud Suarez tom. 3. in 3. p. disp. 27. sect. 3. quod licet nullus intans de lege ordinaria salvari queat sine Baptismo; aliquos tamen salvari per misericordiam Dei, ex privilegio extraordinario.

Siquidem omnes & singula illae exceptiones temerariae sunt, & in improbabiles, ut nullo modo haberi debeant pro verisimilibus, nedum pro veris. Et sicut cavendi sunt, qui misericordiae effectum ejusmodi infantibus sine Baptismo salutem tribuunt, per fidem alienam, Ecclesiae, vel parentum (ait Molanus de Baptismo, c. 3. n. 22.) ita & per quodcumque extraordinarium privilegium, vel divinae misericordiae supplementum, extra martyrii casum. Siquidem Christus generaliter & sine exceptione dixit *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest intrare in regnum Dei.* Generales autem divinae Scripturae assertiones, sola humana ratione, vel commutatione, sine auctoritate Ecclesiae, vel traditionis inflectere, vel excipere non licet, ut in 1. in Privilegionis ostendi. Quia cum Deus legem generalem edit, omnes exceptiones removet, nisi eam verbo suo, scripto vel tradito, per se, vel per Ecclesiam suam, exprimat. Unde si quis contendat aliquem ab ejuemodi lege esse immunes exceptionem ex verbo Dei, scripto vel tradito, vel ex Ecclesiae declaratione probare debet.

Cum igitur nulla Scriptura vel Ecclesiae declaratione, nulla traditione, nulla sanctorum Patrum auctoritate probari queat ulla ex dictis exceptionibus (nullus enim Scripturae vel Patrum locus proferri potest, quo ullis infantibus, non baptizatis, extra casum martyrii, tribuatur salus) omnis exceptio, sola humana ratione vel commutatione adinventae, eo ipso rejicienda est & damnanda, & qui eam comminiscuntur, manifesto adulteratae divinae Legis crimine teneantur, inquit piissimus Contenton hic differt. 3. c. 1.

Teneatur ergo velut in illic sculpta, imaginis claritate, nulla traditione, nulla sanctorum Patrum auctoritate probari queat ulla ex dictis exceptionibus (nullus enim Scripturae vel Patrum locus proferri potest, quo ullis infantibus, non baptizatis, extra casum martyrii, tribuatur salus) omnis exceptio, sola humana ratione vel commutatione adinventae, eo ipso rejicienda est & damnanda, & qui eam comminiscuntur, manifesto adulteratae divinae Legis crimine teneantur, inquit piissimus Contenton hic differt. 3. c. 1.

Teneatur ergo velut in illic sculpta, imaginis claritate, nulla traditione, nulla sanctorum Patrum auctoritate probari queat ulla ex dictis exceptionibus (nullus enim Scripturae vel Patrum locus proferri potest, quo ullis infantibus, non baptizatis, extra casum martyrii, tribuatur salus) omnis exceptio, sola humana ratione vel commutatione adinventae, eo ipso rejicienda est & damnanda, & qui eam comminiscuntur, manifesto adulteratae divinae Legis crimine teneantur, inquit piissimus Contenton hic differt. 3. c. 1.

Atqui Scriptura & traditio nulli infanti salutem aeternam, praeter Baptismum promittit in ullo ex dictis casibus. Imò advertit omnes illos casus & exceptiones Scriptura & traditio militat. Scriptura, dum generaliter, & absque ulla exceptione dicit: *Nisi quis renatus fuerit, &c.* Traditio, dum nullam in verbis illis exceptionem pro infantibus admittit, nisi in casu martyrii. Ambrosium quippe supra dicentem audivimus, quod nullum Christus excipit, non infantem, non aliquam praeventum necessitate. Ambrosio concinit Augustinus l. 1. de anima c. 12. ubi refutat Vincentium Victorem, qui eum peccatum originale catholicè fateatur, nihilominus ait, posse eos (parvulos) sine Baptismo salvari. Quae magis est vecors, quam misericors vanitas. Et l. 3. c. 9. *Noli credere, noli docere, infantem, antequam baptizetur, morte praeventos, pervenire posse ad originalium indulgentiam peccatorum, si vis esse Catholicus.* Et l. 1. de peccat. merit. c. 27. *Quoniam de ovibus ejus esse non incipiunt parvuli, nisi per Baptismum, profecto si hoc non accipiant, peribunt.* Et epist. 28. nunc 166. ad Hieron. cap. 7. *Quisquis dixerit, quod in Christo vivificabuntur, etiam parvuli, qui sine Sacramenti hujus participatione de vita exennt, hic profecto & contra Apostolicam praedicationem venit, & totam condemnat Ecclesiam: ubi propterea cum baptizandis parvulis festinatur & curritur.*

ritur, quia sine dubio creditur, aliter eos in Christo omnino vivificari non posse. Et ferm. 14. de verb. Apost. c. 16. *Nemo vos fallat, Scriptura evidens est. Omnis generatus, damnatus. Nemo liberatus, nisi regeneratus.* Quod & alii Patres passim tradunt, significatque tanta quæ semper fuit Ecclesiæ matris sollicitudo, ad Baptismum parvulis procurandum. Quam sollicitudinem contraria opinio, si non omnino tollit, multum certe minuit, injectâ spe salutis parvulorum per aliquod extraordinarium divinæ misericordiæ supplementum.

168 Denique universa traditio infantes quoscumque, etiam piissimorum parentum, eorum Baptismum toto corde desiderantium, sine eo decedentes exclusit à regno caelorum, non obstante voto illo parentum, ad inderubilitate Dei judicis Patres semper retulerant, quod non obstante illo parentum voto, infantes illi petirent: infantes verò parentum impiorum ad Baptismum pervenirent, & ad caelum pervenirent. *Illud mirum est* (inquit Augustinus de corrept. & grat. c. 8.) *& tamen verum, atque ita manifestum, ut nec ipsi inimici gratiæ Dei, quomodo id negent valeant invenire, quod filios quosdam amicorum suorum, hoc est regeneratorum, bonorum filiorum, sine Baptismo hinc parvulos exeuntes, quibus utique si vellet hujus lavari gratiam procuraret, in cuius potestate sunt omnia, alienat à regno suo, quod parentes mittit illorum: & quosdam filios inimicorum suorum facit in manus Catholicorum venire, & per hoc lavacrum introducit in regnum, à quo eorum parentes alieni sunt.* De dono persev. c. 12. *Quid dicam, quod parvulus aliquando, antequam illi per ministerium Baptismi succurri possit, expirat: plerumque enim septimantibus parentibus, & paratis Ministris, ut Baptismus parvulo datur, Deo tamen nolente non datur.* L. 6. contra Julian. c. 14. *Aliquando adoptas in filium, quem formas in utero immundissima femine: & aliquando non vult esse filium, quem format in utero filia sua. Ille quippe ad Baptismum nescio quâ provisione pervenit: iste repentina morte non pervenit. Atque ita Deus, in cuius potestate sunt omnia, facit esse in Christi consortio, quem formavit in diaboli domicilio: & non vult esse in regno suo, quem formavit in templo suo.* Similia habet l. 2. contra duas epist. Pelagian. c. 6. & alibi frequenter. Hoc autem in inderubilitate Dei judicis, & non parentum, vel istorum parvulorum, sed Dei voluntatem ibi refert, sicut & loco citato de corrept. & gratia, necnon l. 7. de peccat. merit. c. 21. Ita etiam Prosper epist. ad Rufin. Fulgentius l. 1. de verit. prædest. c. 12.

169 Manifestum est ergo alienam à mente SS. Patrum esse assertionem, quæ ponit, aliquos ex dictis infantibus salvari in fide & voto parentum, etiam in Provinciis (siquæ dentur) in quibus lex nova nondum est sufficienter promulgata, sed adhuc inculpate ignorata. In quibus eruditus quidam Neotericus disp. 5. de Bapt. dub. 1. n. 9. & seqq. & in Supplemento ad eundem locum, non bene censet Baptismum necessarium non esse necessitate mediæ, & sine eo infantes salvari posse per remedium legis naturæ, per fidem utique parentum. Quod mihi non videtur probabiliter sustineri posse, ob præmissa.

170 Neque generalem Christi sententiam rationabilis ipse limitat, quàm Cajetanus, vel Gerson, vel alii de quibus supra. Maxime cum tota ratio ipsius sit, quod Deus impossibilia non jubeat. Quod (inquit) alioqui faceret. Miror virum doctissimum non advertisse rationem istam prorsus levem esse, 1°. quia sicut Deus impossibilia non jubeat, fidem actualem Trinitatis, vel Incarnationis, omnibus adultis peccatoribus necessitate mediæ necessarium faciendo, etiam in Provinciis, in quibus necessitas ista inculpate ignorari supponitur, jux-

Tom. III.

ta dicenda n. 195. Ita nec Baptismum in dictis Provinciis in re, vel in voto necessarium faciendo.

2°. Sicut Deus impossibilia non jubeat, Baptismum necessitate mediæ necessarium faciendo infantibus, necessitatem istam non solum inculpate ignorantibus, sed nec cognoscere valentibus, nec Baptismum per se sibi procurare valentibus, nec per parentes suos (v. g. in casu quo nulli diligentia parant ad Baptismum infantibus suis procurandum, nec tamen ad Baptismum ipsos perducere valent) ita nec illam necessitate mediæ necessarium in dictis Provinciis faciendo.

3°. Quia illi qui in dictis Provinciis pereunt, defectu alicujus necessariæ necessitate mediæ inculpate ignorati, non pereunt propter omissionem seu transgressionem præcepti observati impossibilis, sed vel ob originale peccatum, vel ob actuale, sine cujus remedio à Deo unice instituto decedunt. Omissio namque remedio necessitate mediæ necessario, sive ad justificationem, sive ad salutem, justificatio vel salus obtineri non potest, sive interim remedium illud culpate, sive inculpate omittatur, ut constat ex definitione necessarii necessitate mediæ.

Simile Deus remedium instituit pro tempore legis naturæ, uti & circumcisionem pro tempore legis scriptæ: quæ siquis Judæus uteretur tempore legis novæ, tamen legem novam supponeret invincibiliter & inculpabiliter ignorare, per eam à peccato originali non liberaretur, nec salvaretur. Nec oppositum sine errore dici potest. Quia ad hoc Deus circumcisionem non instituit nisi pro tempore legis scriptæ, nec ultra id tempus hanc eam efficaciam dedit. Nec inculpata ignorantia, quæ ignoraretur tempus istud amplius non esse, dare potest circumcisioni efficaciam ultra tempus, pro quo solo Deus efficaciam istam ipsi dedit, ut per se manifestum est. Illa proinde opinio non magis probabilis est, quàm supradicta opinio Cajetani, quàm Pius V. à Commentariis ipsius justit expungi, nec magis quàm opinio Campanellæ apud Caramuelem Theol. Fundam. resolutivæ n. 185. dicentis: *infantes Catholicorum, qui moriuntur sine Baptismo, in fide parentum salvari.* Quam opinionem erroneam esse, negari non potest.

Dicendum ergo generatim, & absque exceptione, cum S. Thoma quodlib. 6. n. 4. quod in pueris nondum habentibus usum rationis, non potest esse motus fidei, & dilectionis, aut propositam suscipiendi Baptismum. Et ideo non possunt salvari, nisi per Baptismum aque, vel per Baptismum sanguinis, si propter Christum occidantur, ex quo non solum Christiani, sed etiam Martyres fiunt, ut Augustinus dicit de Innocentibus. Et sic patet quod puer in deserto moriens sine Baptismo (tamen illis in circumstantiis impossibili) salutem non consequatur. Quæ in contrarium obijciuntur, soluta habes l. 1. c. 13.

CAPUT XIII.

Infantes omnes, etiam fidelium, & piissimorum parentum, sine Baptismo fluminis, & sanguinis morientes, secundam communem doctrinam veterum Patrum, damnantur ad ignem æternum, tamen missimè præ cæteris peccant.

174 Omissis Pelagianis, qui dictis infantibus pro miserunt vitam æternam, extra regnum caelorum, quorum errorem jamdudum Ecclesia condemnavit: nonnullorum Catholicorum Doctorum opinio est, infantes sine Baptismo decedentes, non damnari poenâ sensus, sed damni dumtaxat. Ita S. Thomas, S. Bonaventura, Scotus, noster Baconius, & multi Recentiores. Ita quidem, ut juxta S. Thomam in 2. dist. 33. q. 2.

H